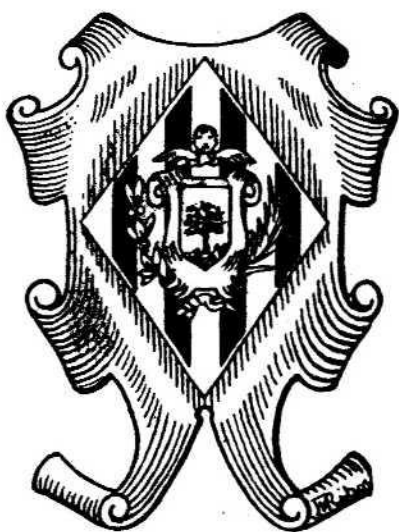

El Baix Penedès

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:

Vendrell, trimestre, 1'50 ptes; Fora, 1'75; Extranger, 2'50
Número corrent, 15 cèntims :: Atrassat, 20

ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS

:: REMITITS: 15 CÈNTIMS LINEA ::
No s'admeten escrits sense firma — No es tornen els originals

ADMINISTRACIÓ: IMPREMTA RAMON

Franqueo
concertado

DESENCERT

El nostre Ajuntament, complint una llei de la República, ahir, aprofitant la vila vilatana de l'aniversari del 4 de Març de 1874, va procedir a la secularització del cementiri, i per fer-ho procedí a obrir el clos que ocupava el cementiri lliure, esclatant els restes que allí hi havia a altres nínxols i ordenà arrancar la creu de pedra que hi havia al mig del fosar i també la que s'aixecava al damunt la portalada nova.

Ja està secularitzat el cementiri, ja poden enterrar-se tots els que aniran passant, dintre el mateix clos; ara que, fer desaparèixer les creus que hi havia, entenem una imposició desencertada i més si es té en compte que la han dictat menys sobre els més. ¿Per què arrancar unes creus, quan se'n tenen de deixar centenars? Fins i tot la plantació dels xiprers formen una creu i no els arrenquen pas! De què ha servit treure dos emblemes de la creu si ella plana damunt el clos i se la veu i se la veurà sempre en la immensa majoria de tombes; si ella ardrà seguidament al clos del descans, unes vegades damunt el taüt i altres a mans del difunt!

Som nosaltres uns enamorats de la llibertat i d'aquesta n'esperem la guarició de molts mals de la actual societat. En nom d'aquesta llibertat no trobem encertada la disposició presa, doncs amb ella no es cura res i en canvi revolta els sentiments de la majoria de conveïns. ¿Es que la secularització del cementiri vol dir voler d'ésser intolerants? No hi passem de cap manera. Som molts els que tot vent-nos de sempre, liberals i republicans, som també cristians; som més dels que sembla els qui tenint fé en Crist som respectuosos amb els que no ens segueixen; i com que som els més, per això trobem injusta l'arrencada d'aquelles creus, que res diuen als qui no creuen, però que som molts més els que hi cerquem consol en les nostres tribulacions.

Es sensible aquesta lluita entre sectarismes; uns i altres amb llurs intolències fan molt de mal a la llibertat veritable, aquella que no perjudica a ningú i es basa en el respecte a tot. En aquest cas no s'ha respectat a una gran majoria en una cosa que en res perjudicava als demés. ¿Per què? Per aquell sectarisme que tots critiquem i que desgraciadament solem dur a dintre en un estat embriolat de maleïda dictadura.

Llibertat és tolerància i tolerància és respecte. Així voldríem nosaltres les multituds; així les somnien, i malauradament les veiem encara ben allunyades de com haurien d'ésser.

Barcelona, ciutat d'hivern. (I?)

Aquesta hivernada ha sigut i continua éssent funesta, tant és així que fins tot, ara, que estem a les darreries de l'estació, sembla talment com si coïssim de nou, a jutjar per la inclemència del temps, ja que entre neu, gel i fredors, el nom que encapçala l'article i que tanta propaganda s'hi havia fet, resulta insòlit si el comparem amb el que volia significar, o sigui una manca benfactors on el fred hi resultava insuficient i extemporani, allunyant cap als llocs nordencs. Emprò aquest any s'ha entronitzat de valent entre nosaltres fent-li moxaines s'en vol anar. I a veure que ja n'estem cansats, i tan mateix no ens l'estimem gota, potser per dita causa ell s'entossudeix i s'obstina en prodigar-nos tota classe de malvestats a la vegada. Diumenge passat ens reventà altra vegada amb neu a la munyeta veïna, però els ciutadans no n'hi fentiren gratitud. La trobaren bon xic empalagosa. En dia feiner pot dir-se que hauria sigut més ben rebuda i fins reverenciada, però a les festes es desitja un bon sol per a disfrutar de la bellesa de la primavera i com no és així des de fa quí sap

les festes, veus aquí l'animadversió i fins la tirria que molts experimentaren. Allò no era del tracte. Vertaderament es nota un cansament d'hivernada que hom desitja veure finit ben prompte i sembla que per el que deduem no en té pas ganes de deixar-nos.

Que la naturalesa hi haurà guanyat, és cosa que no cal posar en dubte, puix ens imaginem aquest istiu trobar unes plantes ben assaonades i aquelles fonts mig amagades en la boscúria rajaran a pleret, però aneu ara a pensar el que serà bò després. Potser més ens estimariem que no ragessin tant i que tinguessin millor temps ara. Decididament fa de mal arreglar totes les coses a la vegada però bò seria que comencéssim a respirar els aires primaverals, que talment semblen divorciats, puig no treuen el nas per cap lloc.

I com si això no fos prou, l'hivern, amb sa dalla segadora a més de dur-nos tants trastorns ens arrabaca per sempre més dos catalans il·lustres. En Ramon Casas Carbó, company incondicional del gran i desaparegut també d'entre nosaltres En Santiago Rusiñol, pintor eminent que mercès al seu art, al pinzell soperb que feia prodigis i

amb llur paleta plasmava meravelles, fent que la nostra terra fos coneguda i admirada arreu del món, s'ens l'emporta a l'ignot per sempre més, adjuntant-hi de pas al bon canonge de Vich, mossen Collell, l'escriptor i poeta, que era a l'hora un orador expontani i grandiloqüent polemista, que s'admirava per la manera senzilla i fàcil d'improvització que a les seves oracions doctrinals imponia. A part que era català de soca i arrel, quines poesies tenien la virtut d'electritzar a la multitud. No tenim cap dubte en afirmar que les seves poesies han sigut, algunes d'elles, la sembra de llavor patriòtica a moltes persones que compten tres desenes d'anyades. Pot estar satisfet d'haver fet fructificar l'amor a la planta gemada que és l'afecte pur per a la pàtria.

I és per això que nosaltres no oblidarem aquest hivern ingrat, traïdor i cruel que'ns deixa un buit tant gran que'ns fa una ferida tant forta amb la mort dels dos catalans il·lustres, que la terra amorosa ja guarda per sempre més.

ICAR

Ciutat, 2 de Març de 1932.

"El Xic de les barraquetes"

(Records de noi)

¡Quin Vendrell aquell!

(Acabament)

Es deia—la gent s'enfila com les carabasses—que el «Xic» estava prenat de una bellesa; una Eva vendrellenca que li havia enlluernat els ulls. Si els Médicis haguessin estat al Vendrell, els albums de bellesa anirien plens de cares amigues nostres, esplèndids models de bellesa integral. Nostres fèmies sempre han tingut un sentit estètic ben atraient, com perfecció humana. Si jo'm posés a relatar la essència moral i la grandiositat expressiva de nostres fèmies, faria una agradable col·lecció de fantasies, interminable. I sempre hem deixaria les millors. ¡Són tantes i tan boniques les dones del Vendrell!

La meua edat d'una decena d'anys no era pròpia per a esbrinar clarament el sentit de les converses entre persones majors. Però jo recordo que parlaven d'una cara intel·ligent, cabell en-

J. Borrall

crespat, faccions majestàtiques de mirada tant dolça com humil. També es deia d'una preciositat amb una mitja rialla, com la de la Gioconda, de mirada dominant, quals pensaments turmentadors, semblaven amagats per uns

riços, fets elegantment, per una pentinadora que era una artista en la funció complementària del «boduar» íntim.

¿No heu reparat, a vila, que la nena del Vendrell que escala una posició elevada té unes condicions que ni la Eugenia de Montijo podria aventatjar-la? I això no és passió engegadora de nosaltres, sino gràcia ben escaienta que'l Suprem Creador ha concedit a nostres encantadores fèmies. Compren que si hem deixés portar per la meua poètica fascinació vilatana, potser escriuria un tractat de la estètica, en la gallarda figura de les nostres dones incomparables. Retornem del «Café Ibérico», per acontinuar el fet de la visita del «Xic de les barraquetes» a nostra vila.

No sé a punt fixe el temps que va demorar la columna al Vendrell. Recordo perfectament que, un dijous a la tarda que no teníem estudi, van formar «al rovell de l'ou», a la plaça Nova, en marxa vers...! qui sap on! Jo vaig retratar amb els ulls les cares de tots els voluntaris del «Xic». Era deliriosa la meua sabuderia. Si jo hagués sigut un home m'hauria incorporat a les forces del valent comandant.

Vestien de blau, amb faixa vermella. Portaven barretina, també roja, amb el doblec de color blau, que'm semblava el més escaient del món. Ara veig que del que menys em preocupava era de la part bèlica, sino de la bonicura dels uniformes. El «Xic» era un bon moço; portava pistola, en quina culata hi havia una anella per on pasava un cordó que penjava del coll. Duia sabre, i un bastó, també amb una haga de cuir que servia de reserva per a la munyeta.

A l'emprenre la marxa, uns bailets van fer-li guarda d'honor. Un viu sentit d'admiració em feia mirar al «Xic», a aquell valent patriota, liberal d'història corprenedora. Anava el més a prop d'ell, i fins vaig arribar-me a creure que jo era de la columna del «Xic de les barraquetes». Barceloneta amunt, tenia el

proposit d'arribar-me fins a la entrada de la carretera de Valls. Allí li diria «A-deu» amb la intenció, i cap a casa falta gent.

Però en devia portar una de cap. O potser enganyà als espies que havien sortit d'avençada, perquè trencà carretera avall fins a l'encreuament amb la de Bellveí, i jo sense poder-me desentendre del poder ipnotitzador d'aquell gentil fill de Martorell. Solsament quan vaig donar-me compte de que ja arribàvem a una creu de terme, vora del camí que trencava cap a la Font del Rubió, despertà la meua consciència, fugint com una llebra cap a la vila de tornada, i parlant del «Xic de les barraquetes» com els americans parlen de l'aviador Lindberg; és a dir: d'un home que no cap al món de tant important com és.

Tal era l'ambient vendrellenc en els dies que anaven acostant-se a la catàstrofe del 4 de Març, que ara he reproduït com rememorança als dies de la infantesa, plens de llum i de passió política, arborats de llibertat, generosos en defensa dels ideals democràtics, qual tribut pagaren els nobles vendrellencs regant amb la seva sang la terra amada del nostre Vendrell.

JOSEP AIXALÀ

Havana, Febrer 1932.

Parlant de Rússia

Son molts els que a en Garcia Sanchiz el nomenen per «Mago de la paraula», però els que l'hem sentit parlar i hem gosat en la manera com ell plasma les imatges hem de confessar que'l que ell fa és divinitzar-la i que tot és u sentir-lo i quedar despullat del demés que t'envolta. Ni una paraula hom perd del que ell descriu i hom l'escolta com si sentís una oració.

Doncs bé, l'hem sentit i volem ací reproduir quelcom del que ell digué en aquella ocasió en parlar de Rússia, convençuts de que en fer-ho contribuïrem a la difusió de les coses per ell explicades i per molts sentides amb creixent curiositat.

El nostre home explicà com fou la seva arribada de Kharkow, la capital de Ucraïna,

aquell país que ja en època dels zars volia la seva independència i que malgrat i tot que'l regim soviètic prometé les llibertats a les petites nacionalitats avui encara resta més que mai oprimint, doncs no li és permès fer res que no sigui baix el beneplàcit del suprem poder de Moscou.

Ens descrigué la seva arribada a aquesta ciutat, esdevinguda a mitja nit, en hora ben ingrata, i digué que'l va sorprendre enormement que en aital deshora hi haguessin grans agombolaments de públic estacionats per els carrers, i que en preguntar al xofer a què obeïa, aquest li contestà que era degut a l'afany d'esser els primers a servir així que fossin obertes les cooperatives, amb el fi d'assegurar-se la provisió del més indispensable per la alimentació o be el vestir.

Descrigué una població que—digué—era de les de més preponderància i on s'hi executen amb més efectivitat les pràctiques comunistes. Digué que en ella les cases hi son construïdes en sèrie, totes iguals i de les mateixes proporcions; en ella hi ha grans Restaurants on s'hi serveix als habitants, però amb un menjar tot ell uniforme, ja que com tots fan vida col·lectiva no és permès demanar altre menjar que el que la Direcció ordena i la cuina cuida de servir. Aquestes grans cases, digué, son impressionants i no tenen res que t'emocioni, ni quan la neu cau damunt seu cobrint-les de blanc mantell tampoc els hi dona senyal de vida, sempre tenen la mateixa severitat i els homes hi son col·locats a semblança dels llibres a l'arxiu, degudament classificats i numerats, doncs no hi està reconeguda la individualitat.

Molt a prop d'aitals edificacions hi ha els célebres Parcs, dels quals el conferenciant en feu un elogi; però els comparà a una noia maca desposada de tota espiritualitat, ja que tot i tenint camps de tenis, fútbol, picines de natació, etc., no s'hi practiquen amb gust els dits esports perquè està abolit el campió, no existint l'heroi tot estimul individual és castigat, doncs d'esser així hi hauria ser superior que la llei mana siguin abolits.

En aitals parcs s'hi troben instal·lats els Clubs i manifesta que cap dels que ell visità, tot i que li digueren eren els millors, pot comparar-se amb la pitjor de les Societats que nosaltres tenim. En tots ells hi és cosa obligada, i en cap hi manca, el recó roig, tot de domàs del dit color i presidit pel retrat de Lenin, a qui la gent obligadament venera com si es tractés d'una imatge religiosa.

Per tot s'hi veuen cartells al·lusius al plà quinquenal, la obra màxima del dictador Stalin, fent la explicació de les subscripcions obertes per aital fi; les quals al principi i

Banc Comercial de Barcelona

Capital: 25.000.000 de pessetes completament desemborsat
Casa Central: BARCELONA, Passeig de Gràcia, 3 i 5

SUCURSALS I AGENCIES:

AMPOSTA - ARBOS - BADALONA - BERGA - FIGUERAS - GANDESA
GIRONA - GRANOLLERS - IGUALADA - INCA - LLEIDA - MANACOR
MANRESA - MONTBLANC - MORA DE EBRE - MORELL - OLOT
PALMA DE MALLORCA - PORT-BOU - PUIGCERDA - RIPOLL
SANT FELIU DE GUÍXOLS - SANTA COLOMA DE FARNÉS - SANTA
COLOMA DE QUERALT - SEU DE URGELL - TARRAGONA (Sucursal i Agència Borsí) - TARREGA - TORREDEMBARRA - TORTOSA
VALLS - VENDRELL - VIC - VILASECA

Llibretes d'Estalvi a la vista
4 per 100 anyal

Llibretes a un any plaç
4 i mig per 100 anyal

Negociem els cupons venciment
Primer de Març

AGENCIA AL VENDRELL

Doctor Robert, 1 i 3 — Teléfon, número 24
Apartat Correus, 1

degut a la molta propaganda i a les ganes de que s'acabés el sacrifici que estan sufrint, foren voluntàries, si be un bon tant per cent no hi creia; però en passar mesos i temps sense vessellar el benestar promès, baixaren les subscripcions de tal manera que fins s'arribà al célebre procés del sabotatge industrial, que ningú ha pogut aclarir encara, i les fabriques fins allavors regentades per un director tècnic, ara tenen un consell compost d'un obrer, un tècnic i un polític, essent aquest darrer el que en realitat mana, i no es fa més que allò que està controlat per la màxima autoritat. D'allavors ensà les subscripcions són obligatòries, amb la salvetat de que'ls és permès comunicar-ho si no hi estan conformes a fi de rellevar-los del carrec; però això, que en règim de llibertat fora legal, allí sols serveix per a sapiguer qui son els descontents, i aquells qui fan la més petita observació en contra se'ls hi aplica els rigors de la Llei, i com que saben com aquesta sol esser interpretada, no els queda altre remei que plegar-se de mans. Una cosa semblant passa amb el dret a la vaga, que és impossible d'exercir-lo, doncs com que l'Estat és l'únic amo de vides, riqueses i de tot, tot intent que pugui mermar en el més mínim la seva seguretat i la seva riquesa, és castigat severament.

Digué el senyor Sanchiz que va quedar sorprès en comprovar que no es patia fam tal i com tant s'ha dit; la fam, ara com ara, allí no es coneix, doncs del mínim del sosteniment se n'encarrega l'Estat; però de seguida entrà en deduccions ben desconçoladores, fent notar que tampoc als asils, quartels, presons i demés dependències de l'Estat d'ací tampoc s'hi nota el sufriment de la fam, i malgrat això no hi ha ningú que per la seva plana voluntat vulgui ingressar en aitals establiments, tothom prefereix un rosegó de pa a les condicions mitges que allí es disfruten. Els nostres obrers, que és la classe a qui se'ls promet aquest màxim benestar, acostumats a la seva individualitat, no aguantarien pocs dies un règim de tant rigor; perquè allí no hi ha, com es creu, una dictadura proletària, ni cap classe que tingui el poder, sinó que tots son «abaix», els de dalt i els que ja hi eren; sols uns quants usurpen la voluntat de molts milions d'esclaus que no han tingut altra sort que la de canviar d'amo.

Explicà el cas d'un metge que, cansat de treballar i sense que se li tingués cap consideració, va lograr escapar-se de la clínica que regentava i canvià el bisturi per un destrial de bomber, doncs aquesta darrera ocupació manual li proporcionava més tranquil·litat; però

assabentades les autoritats soviètiques el clouren de nou a la seva antiga ocupació, així, contra la seva voluntat, havia de continuar atenent malalts. Des de fa poc Stalin rectificà la política netament comunista, doncs els cassos com el del metge mentat reproduïen massa sovint, i ha creat una escala de salaris; per tant ja hi ha ara gent queqies dintre el treball. Aquestes classificacions que tiren per terra la teoria comunista és que pot donar una vida nova a aquell que fins ara s'ha oposat al reconeixement de la superioritat.

Manifestà que en el casament no existia per res la cerimònia, doncs aquest consistia sols en la inscripció en el Registre dels que s'apresten a fer vida comú; el divorci es considera acomplert quan un dels dos contractants renuncia per escrit el pacte de voler viure maritalment. Indicà com les teories de Malthus estan allí en boga i inclús s'han servit de cartells per els carrers a fi de prevenir a les noies que no arribin a ésser mare; digué que les clíniques mèdiques estan sempre concorregudíssimes de noies que no volen tenir el goig d'infantar.

Quasi totes les oficines son regentades per dones, però a bon segur pocs dels nostres ho vegessin per primera vegada ho endevinarien, doncs moltes d'elles van en vestit masculí, s'atavien amb gorra anglesa, fumen i ocupen grollerament i perden tot l'aspecte de feminitat; aquestes oficines demostren un gran grau d'abandó, i a les que les taules i estanteries estan encara en bon us, no poden obrir-se els calaixos o a les portes els manquen les frontisses o els porticons. Tot en ella dona senyal de la misèria que impera arreu, acompanyat d'aquell odor mauseabund de tador de la manca de neteja, al que hom difícilment pot acostumar-se.

Feu constar el senyor Sanchiz que'l que ell explicava no tenia res de novelesc i que tret de la realitat i la major part viscut per ell. Digué que la major part de preguntes que feia no li foren contestades perquè aquella gent no te dret a opinar, ja que continuament veuen el castig per la més petita indiscreció; explicà el cas de la guia seva, a qui preguntava i sempre sols lograva resultats negatius; però quan en acomiadar-se d'ella el cor la traï i un significatiu petó que donà a sa muller amb els ulls plens de llàgrimes li varen expressar prou clarament el que no li era permès dir.

Veus ací, doncs, ressenyats alguns dels fets que'l conferenciant va explicar amb veritable mestria i com aimant de la llibertat de la nostra individualitat i enamorat de les tra-

Agència Oficial

Autos - Camions - Tractors

Peces de recanvi per a tots els models

**Taller de reparacions amb
utillatge especial**

REPARACIO DE BATERIES

Representació per Vendrell i comarca

Saló d'Exposició
Oficines i vendes:

Tallers:

Dr. Robert, 42

Ferrocarril, 3

TELÉFON NÚMERO 5

Débiles tema el acreditado Elíxir Callol rápido científico agradable que da Vida y Juventud

Banc de Biscaia

Casa Central, Gran Via, 1. - BILBAO

Capital autoritzat, 100.000.000 pessetes - Capital suscrit, 60.000.000 pessetes

Reserves: 50.000.000 pessetes

Sucursal al Vendrell

Capitals conlats al Banc en 31 de Desembre de 1931

En compte corrent a la vista i impositons.	Ptes. 346.648.714'85
En compte corrent especial i Caixa d'Estalvis.	113.627.557'41
En impositons a plaç	96.601.396'70

Import dels valors propietat del Banc

Pessetes 353.822.109'35

Negociem els cupons venciment 1.º de Març

CAIXA D'ESTALVIS

COMPTES CORRENTS: A la vista 2'50 %

Serie A. 3'50 % anual - Serie B. 3'75 % anual

IMPOSICIONS:

De 8 a 89 dies.	3 % anual
De tres mesos a 179 dies	3'50 %
De sis " " 364	4 %
De un any en endavant	4'25 %

de la nostra raça, digué que li dolien molt tots aquests experiments que s'han volgut assajar aquí. Exhortà a tots per a que entre nosaltres s'establís una bona compenetració per a resoldre equitativament els processos econòmics-socials, a fi de no tenir la desgràcia de veure a la nostra Pàtria embolcallada entre les desgràcies d'un règim que no té res per ésser envejat.

PAU

TRIBUNA LLIURE

MI TRIBUTO

El discurso del Sr. Lerroux, ha defraudado los ilusos de los dos extremos. Ambos sectores deseaban declaraciones de acuerdo con sus respectivos exclusivismos.

La oración, fué lo que deseábamos, los que desde 1900 estamos identificados con las enseñanzas de su espiritualidad y en otro aspecto, fué lo que deseaba el verdadero pueblo, el pueblo que trabaja y labora para el engrandecimiento moral y material de la patria, fué la afirmación, de que no amparará a los que pertenecen a un espíritu tradicional, hijo de incomprendible egoísmo en nuestros tiempos, constituyan una rémora para el desenvolvimiento de la Nación; como tampoco, a los que quieren imprimir al progreso el loco ritmo precursor de inevitable cataclismo.

También han quedado decepcionados, quienes deseaban que con lo mágico de su palabra y la autoridad que le da la enorme presencia de la ciudadanía consciente; derribara al actual gobierno para poderse sentar, ellos, los advenezados, en la mesa del festín de la victoria, sin haber expuesto antes nada por sí fracasaba.

El Lerroux de ayer, el vilipendiado, calumniado y zaherido por una turba infinita de malos, se ha sabido sustraer de todas las sujeciones y elevándose por encima del pavés de las bajas pasiones, se ha erigido por virtud de sus incomparables condiciones de hombre de gobierno y por su clarividencia de la rea-

lidad, en el caudillo de los hombres de sentido común que quieren cooperar en el agrandecimiento de la patria y en serenar a los espíritus.

Ha sido también, una aclaparadora lección, para quienes incapaces de mejorar la gestión de los intereses sociales que dicen defender, han demostrado todavía más incapacidad para gobernar; no tienen bastantes ideas serias y en cambio poseen demasiadas ideas falsas. Se nos hace vivir, en un estado tal de confusión, que nos asemejamos al ciego que ha perdido al perro.

Que el eco maravilloso de su palabra surta los benéficos efectos por todos los ámbitos de la península, es lo que hay que desear, sin lo cual, hallaremos muchas dificultades en el camino que hemos emprendido.

ANTONIO FONT

ESPERANTISTES

L'esforç que tot home mitjanament instruit necessita per a aprendre l'Esperanto, és tant petit i els beneficis que'n pot obtenir són tant grans, que ningú pot refusar l'aprendre'l.

TOLSTOI

La implantació d'una llengua internacional molt més senzilla que les llengües actuals, és una empresa raonable; entre tots els assaigs realitzats fins ara l'Esperanto és el que se li ha de concedir la preferència.

MAX MULLER

Malgrat que les llengües francesa i anglesa estan relativament exteses més enllà de llurs fronteres, la una per els afers comercials, l'altra per les relacions socials, malgrat tot, no s'empren en llurs respectius dominis més que per una escassa part de la humanitat.

A més, la utilitat del seu coneixement és, per a nosaltres, veritablement petita en comparació amb els esforços que s'han de fer per la seva adquisició.

Veus aquí perquè nosaltres volem fer de l'Esperanto una llengua internacional i a més no és cap exageració afirmar que la nostra causa ha d'ésser l'evangeli del món enter.

CONDE HAYASKI

(Ministre que fou de Negocis Externers del Japó.)

L'Esperanto és el llati de la democràcia.

BOIRAC

(Rector que fou de l'Universitat de Dijón.)

ESPECTACLES

Poca cosa de nou es pot ressenyar en la esfera espectacular vilatana. Al Centre donaren un programa que no va encaixar amb el gust de la majoria d'espectadors: una cinta parlada en estranger i sense altre alicient que la vis còmica que deu tenir, i que, portada a les nostres teles, tot i la gran pèrdua que forçosament ha d'experimentar, encara en conserva per fer riure; i el film parlat en espanyol «El dios del mar», una producció que no passarà a la història, però que hom la segueix d'aquella mateixa manera que s'escolta un quíento.

Al Tívoli projectaren la comèdia cinematogràfica «Chiquilla, cuanto te quiero» que's veu, sinó amb deliri, amb satisfacció, essent llàstima que hom no la pugui veure sonora com ella segurament deu ésser. La resta del programa anà a càrrec dels espectacles «Xalma», una mena de revista sense arribar a tal, però integrats per un bon número de xicotes atraccionistes que donaren a conèixer totes llurs habilitats coreogràfiques i coupletistes, secundant el treball del seu director, qui, en molts dels seus números, ben encertats, es mostrà un més en aquesta nova modalitat de varietés parodistes i caricaturitzadores.

Per a demà hi ha anunciada al Tívoli la companyia de sarsuela que dirigeix en Paco Vidal, la qual posarà en escena el programa que descrivim en altre lloc del present número. Es d'esperar que'l públic sabrà aprofitar la oportunitat i i que'ls qui ja ens trobem a la edat madura podrem fer-nos la il·lusió, encara que sols sia per un dia, de que encara ens trobem en aquell temps de les temporades quaresmals amb companyia de teatre.

P. E. P.

L'adjunt gravat representa el

NOU MODEL d'arada giratòria CALMET DE FORMA AMERICANA

Aquesta arada és de nova construcció, aplicable en tota classe de terrenys, treballa perfectament,

deixant la terra en perfecte estat i completament girada. Tots els que usen arades d'aquesta construcció estan convençuts de que no hi ha arada que treballi millor.

S. Sebastià, 31 LLUIS CALMET VENDRELL

MOSAICS JULIVERT

REUS

TARRAGONA

VENDRELL

Camí de Riudoms, 3

Reding, 3

Nort, 7

Mosaics Hidràulics-Rajoles de Valencia i vidriades

CIMENTS DE VALLCARCA (Ràpit, Lent, Portland, LANDFORT)

Material de «URALITA» i demés articles del ram de construcció

Aquesta casa comunica a la seva clientela que la botiga-despatx, ha sigut instal·lada en el mateix local del dipòsit de materials, carrer del Nort, 7, al costat del Banc de Biscaia i enfront del número 12 del carrer del Dr. Rodert, on havia sigut fins ara.

CAIXES DE SEURETAT contra Foc i Robo AMB SECRET «INVULNERABLE»

MODELS DES DE 290 PESSETES

Bàscules Pont, per a pesar camions i especials per Bocals, garantia d'afinació i resistència per 10 anys

Fabricants: S. A. E. de Arcas Invulnerables - Layetana, 54 - BARCELONA

INFORMES AL VENDRELL: A. BORRELL - Carrer Alt, número 10

Gran Liquidació de MOBLES

Per retirar-se del negoci ES LIQUIDEN a preus molt econòmics les existències de l'establiment del ram, de

JOSEP FERRÉ

Carrer de la Muralla, 16. - VENDRELL

El lector diu...

Amb satisfacció m'entero de la nova divisió electoral de la vila, que la Junta del Cens del Vendrell en procedir a la formació del Cens Electoral del seu terme municipal, davant l'augment de vots que suposa la inclusió del vot de les dones, divideix el terme en dos districtes, cada un dels quals consta de tres seccions. En la nova divisió electoral del Districte primer, i secció tercera, estarà integrada entre altres masies o partides per una que diu: *Sanatori Sant Joan de Déu*.

En aquestes mateixes planes he consignat l'afirmació de: Sanatori Marítim de Sant Joan de Déu=Calafell=corresponia que's digués... *Vendrell* demostrant-ho en els ordres administratiu, judicial, eclesiàstic i marítim; per a completar l'afirmació mancava fer-ho en l'ordre electoral, com així oficialment ja consta per la Junta del Cens Electoral del Vendrell.

Es de creure que l'Ajuntament del Vendrell farà una petita indicació a quí correspongui per a que en els fullets i anuncis de propaganda del Sanatori Marítim de Sant Joan de Déu, es marqui ben clar el nom de *Vendrell*.

Es de creure, també, que tenint vot les dones actuaran políticament amb fermesa, per a portar a l'Ajuntament una bona representació que resolgui alguns assumptes locals que fins avui els homes vendrellencs no han volgut resoldre (podem veure sien resolts per les dones?

FRANCISCO BAROT

Barcelona, 2 de Març de 1932.

Biblioteca Popular

El resultat estadístic del mes de Febrer, a la Biblioteca, és com segueix:

Llegidors que han concorregut a la Biblioteca: 1.095; 188 homes, 205 dones i 702 infants.

Llibres llegits: 1.737 en total: 149, de caràcter general; 134, de Literatura; 40, de Belles Arts; 37, de Història i Geografia; 20, de Dret i Ciències socials; 16, de Ciències pures; 12, de Ciències aplicades; 8, de Lingüística; 7, de Filosofia; 1, de Religió; i 1.313, de la secció infantil.

Total de llegidors de revistes i periòdics: 126. Número de llegidors: 66.

Llegidors a domicili: 582; 130 homes, 258 dones i 194 infants.

Llibres deixats: 652; 331, de Literatura; 56, de Ciències aplicades; 36, de Història i Geografia; 16, de Filosofia; 14, de Dret i Ciències socials; 14, de Belles Arts; 7, de caràcter general; 7, de Ciències pures; 5, de Religió; 4, de Lingüística; i 162, de la secció infantil.

Nous llegidors inscrits al préstec: 8.

S'ha rebut en donatiu el llibre:

J. Aixalà i Casellas.—«Hores vagaroses». Vendrell, Imp. Ramon. 1932.

INFORMATIVES

Notes Municipals

L'Ajuntament d'aquesta vila en la seva darrera sessió va acordar: aprovar l'acta de la sessió anterior; donar compliment a la correspondència i butlletins rebuts durant la setmana; aprovar el balanç d'operacions de comptabilitat del mes de Febrer i la distribució de cabals pel mes de Març; quedar assabentat del resum de recapitació de la segona quinzena del mes de Febrer; contribuir a la subscripció oberta per la Generalitat pro-damnificats pel terratremol de Cuba; denegar l'aigua sol·licitada per en Ramon Recasens; autoritzar a Francisco Vives i Pau Guasch per a realitzar obres; adjudicar el concurs d'arrancar els arbres d'enfront de l'Hospital a Lluís Rodríguez i Joan Salvó, si accepten les condicions imposades per l'Alcaldia a fi d'evitar desgràcies i perills; aprovar varies relacions de despeses; adquirir, quan l'Alcaldia ho cregui oportú, el ninxol n.º 832 de la serie A. del Cementiri d'aquesta vila; autoritzar al Secretari per a que retiri del Banc Comercial de Barcelona el títol que serví de fian-

ça al Recaptador Antoni Romeu; que passi a informe de la Comissió de Foment l'escrit presentat per variis veïns del carrer de Albinyana; telegrafiar als Diputats demanant-los hi prenguin en consideració la proposició viti-vinicola sobre alcohols; el Sr. Miró va proposar que's fassi algom per a aliviar l'atur dels obrers del ram de la construcció contestant-li la Batllia que s'ha fet un pregó per a que els contribuents paguin el que deuen i que quan l'estat de la caixa ho permeti es construirà, però que sense numerari en caixa és impossible. I no havent-hi altres assumptes a tractar s'aixecà la sessió.

NOVES

Una brigada d'espurgadors està procedint al repàs de l'arbrat públic tallant-li els brots que cada any surten. Es clar, com que ara els nortres platans porten el cabell tallat a la «garçona», cal repelar-los el clatell, de no fer-ho es mostraria deixadesa.

TAXIS «MANOL»

TELÉFON 19

Hom es queixa de que la correspondència que ve de Tarragona i tota aquella línia vingui amb un retrac considerable, i no un sol dia, sino que ja quasi és consuetud. Ja sabem que res hi podem fer doncs ignorem a que pot esser degut, però tenen raó els qui s'en planyen i és obligació nostra el recollir la queixa.

CLINICA DENTAL

Amadeu Martorell

ODONTÓLEG

Al Vendrell, de 9 a 1
Doctor Robert, 13
A Barcelona, a la tarda
de 3 i mitja a 8. Tor-
rent de l'Olla, 96 prl.
2.ª Davantparad.tran.

Visite tots els dies

Son moltes les queixes que a nosaltres arriben sobre l'abús que's fa d'obstruir les voreres públiques dels carrers, sobretot per part dels qui fan obres que, sense gens de mirament, les obstrueixen amb arenes, materials i runa dels enderrocs, obligant al trausent a baixar de la vorera.

1000ra

SASTRE

Sempre al corrent de la Moda

Poques vegades recordem d'una hivernada tant crua i plujosa. Durant la setmana present el temps ha continuat emplaçant de valent i l'aigua ha caigut durant hores i més hores. La terra és xopa d'aigua en grau superabundant i fins i tot el pagès demana que acabi la pluja; però els núvols grassos i negres son tan abundants, que no passa dia que no s'escorrin com immenses esponges, fent que la humitat ho invadeixi tot.

La temperatura, però, no és freda i a no ésser la manca de sol i la forta humitat, podríem donar per vençut l'hivern.

P. Casanova i Rius

ADVOCAT

(Del Col·legi d'Advocats de Tarragona)

Prat de la Riba, 1, entr. sol. VENDRELL

Ahir festa commemorativa del 4 de Març de 1874, l'Ajuntament va passar invitacions a les societats convidant-les a anar a depositar un record per les víctimes de aquella lluita fratricida, així com també invitant-les a assistir a l'acte de secularització del Cementiri.

A les onze toques va sortir de la plaça Vella la corresponent manifestació, integrada per unes dues-centes persones, amb

quiscunes banderes socials, i seguint per els carrers de Salmerón, Baixada, Prat de la Riba, Passeig 4 de Març i Dr. Robert, es va encaminar vers al Cementiri, on, en arribar-hi, es feu l'homenatge als martires vendrellencs defensors de la llibertat, depositant rams i corones sobre la tomba simbòlica, i a seguit, i en l'angle on hi havia la paret que dividia el clos civil del catòlic, que oportunament havia sigut enderrocada, el senyor Alcalde hi va pronunciar unes paraules donant per secularitzat el Cementiri.

Durant la resta del dia la vila presentà l'aspecte dels dies festius, veient-se ben concorregudes les sessions de cine que donaren a la tarda el Centre i el Tivoli.

Disuèria : Monedres : Targetes : Paraleles : Varios
CATALONIA
SALVADOR BORRUT
FERNANDO, 41 BARCELONA
Descompte del 10% als llegidors de
«EL BAIX PENEDES»

Al local de La Lira dijous passat hi donà la vintinava conferència del present curs el jove metge i convé Anton Miralles, disertant sobre el tema «Homo stultus». Tot i l'agressivitat del tema escollit, el jove Miralles sabé fer-se escoltar i logrà que'l nombre públic que hi va assistir, s'interessés per les diferents modalitats que la estultícia humana ha vingut patint des de llur origen. El conferenciant, amb paraula fàcil, feu una dissecció de molts cassos històrics de estultícia, posant-los en evidència amb el fi de que no es repeteixin i treient ne les degudes conseqüències d'ensenyament. Fou molt aplaudit i felicitat.

Ramon Sanahuja Soler

ADVOCAT

Tots els diumenges: Fonda del Comerç
VENDRELL
Dies feiners: A. Guimerà (abans St. Agustí)
TARRAGONA

Tivoli Vendrellenc.—Compania de Sarsuela de Paco Vidal. Extraordinàries funcions per a demà, diumenge, tarda i nit: Tarda, les sarsueles en un acte, jòies del gènere líric espanyol, «La Viejecita», «La Verbena de la Paloma» i «El Duo de la Africana». Nit, l'entremés «Consecuencias de la Radio» i estrena de la sarsuela en tres actes, «Gent del Camp». Gran orquestra. Preus populars.

TAXIS VIDAL

Doctor Robert, 21 - Teléfon 37 A

EMILI FOLCH

ODONTÓLEG

Ofereix el seu despatx de dentista en el
CARRER del DR. ROBERT, N.º 10
tots els dijous i dissabtes a la tarda
i diumenges al matí.

Centre Vendrellenc.—Demà diumenge, tarda i nit: estrena del film totalment parlat en espanyol «Eran trece», arrodonint el programa el film silent «Sed de cariño», el «Noticiero Fox» sonor i la cinta còmica «La mar i los peces».

Dilluns: sessió vermuth, la comèdia «Hermano Slim».

Josep Aleu Masasnet

CORRESPONSAL DEL BANC D'ESPAÑA

ADVOCAT-PROCURADOR

Plaça Pí i Margall, 15, 1er VENDRELL

SECCIO OFICIAL

REGISTRE CIVIL

Naixements: un nen fill de Antoni Güell Mercadé i de Bonaventura Camarasa Forniguera, Barceloneta Baixa, 25.

Matrimonis: cap.

Defuncions: cap.

IMP. RAMON-RAMBLA 4 DE MARÇ-VENDRELL

Aquells vendrellencs que viuen a Barcelona poden adquirir

«El Baix Penedès»

al lloc de venda de periòdics que està instal·lat a la Plaça de la Universitat prop la cantonada del carrer de Pelai, davant dels «Magatzems El Aguila».

Es venen dues cases

al carrer del Metge Reventós (Mar) en bones condicions de preu. Per informes dirigir-se a Anton Farnartorell, carrer Pau Casals, 15

ES VEN UN BURRET

amb el seu corresponent carret. Dirigir-se al carrer de Pau Casals, número 38.

Es compraria un Forn de Pa

instal·lat a vila i que estigués situat a lloc cèntric de mateixa. Oferir preus i condicions a la Impremta Ramon, qui cuidarà de trametre-les a l'interessat.

Planter d'Olivera

N'hi ha un bon estoc per a vendre, el que's detalla preus econòmics. Dirigir-se al propietari d'aquesta vila Menció Escofet.

O C A S I Ó

Es venen totes les eines i un bon estoc de ferra noves per a sabateria, inclús una bona màquina, apropiades per qui vulgui establir-se. Es vendrà condicions immillorables de preu. Dirigir-se a la premta Ramon d'aquesta vila.

ES VENEN:

Cotxe Chevrolet

6 cilindres, últim model, per matriculació

Cotxe Oakland

en perfecte estat de conservació

Agència Oficial «FORD»

DR. ROBERT, 42 TELÉFON N.º
VENDRELL

Rafel Fusté

Pèrit Agrònom

Compra-venda, peritatge i recana de finques

AIXECAMENT DE PLANOLS

NOTICIES I CONSULTES

Carrer de Mar, 18 VENDRELL

Bigues de Ferro

Bàscules i Cuines econòmiques a comissió

Entrego les comandes a les 24 hores

CAIXES DE CAUDALS

Serralleria de Pau Socias (Traus)

AVÍCOLA

MASIA CAMALLARG

Ous per a incovar

de les races Legloon i Prat lleonada

Pollets recent nascuts

Polls de vuit dies a un mes

DE VENDA: A la mateixa Masia. També admet encàrrecs la

CASA COLOMBO

Dr. Robert, núm. 10.- VENDRELL